

XUÂN NGUYỆT

TRẦN MINH HỨA

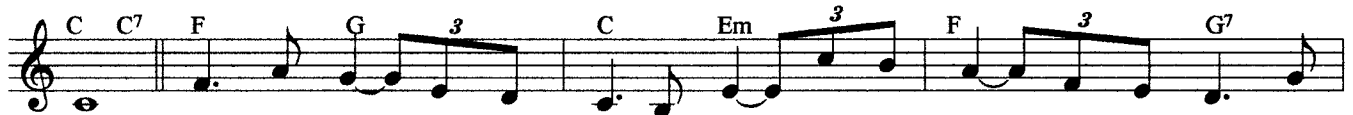
1_Ngày đông đã qua rồi, nhạc vang vang khúc êm đêm, màu nắng nhẹ vươn cao cho muôn
2_Nhiều đêm con đau buồn lặng nghe như tiếng kêu mời của Chúa vì thương con nhủ con

1_lòng nguồn sống và đắm say tình xuân. Lòng con vẫn u sầu, làm
2_rằng: trần thế là bến mê tạm thôi. Ngày xuân đang đón mời, hồn

1_than và đón đau vì tháng ngày đã quên, quên đi rằng, chỉ Chúa là Chúa xuân muôn
2_oi! sao hững hờ, giọt nắng mùa xuân sang nhắc con rằng: đừng để hồn lang du đêm

1_đời. Lòng vẫn vương những ê chề làm lỡ, trước nhan Cha con dâng lời tâm
2_đài.

nguyện rằng sẽ sống xứng đáng, một năm mới trung thành, Người

oi! xin hãy quên đi lỗi lầm. Nhìn nắng sáng lóng lánh, ngàn

hoa nở tươi hồng, nguyện xin Chúa thương ban phúc lành. (Nhiều) lành (FINE)

THỦ BÚT CỦA TÁC GIẢ (DEC/2011):

Tiểu khúc 2 đã được sửa lại một vài chỗ cho ý nghĩa về thánh ca được rõ ràng hơn.